

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 25-01-3826 מדינת ישראל נ' אגבאריה ואח'

לפני כב' הנשיא, השופט אבי לוי
בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשמים
1. רפעת אגבאריה ת"ז 214525222
2. יזן סעדיה ת"ז 214538589

גזר דין

כללי

הנאשמים, רפעת אגבאריה (נאשם 1) ו- יזן סעדיה (נאשם 2), הורשעו ביום 20.3.25, על סמך הודאתם במסגרת הסדר טיעון, בעבירות שנכללו בכתב-אישום מתוקן שהוגש נגדם, כדלקמן –

נאשם 1: הורשע בעבירת **חבלה חמורה** – בניגוד לסעיף 333 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**" או "**החוק**");

נאשם 2: הורשע בעבירת **סיוע לחבלה חמורה** – בניגוד לסעיפים 333 ו-31 לחוק.

הסדר הטיעון כאמור, לא כלל הסכמות בדבר עונשם של הנאשמים.

עובדות כתב-האישום המתוקן

ביום 14.12.24, בשעות הצהריים, הלך המתלונן - רשיד ג'בארין (יליד 1982) ביחד עם אמו, ברחוב השוק, ביישוב אום אל-פאחם. בשעה 12:55 לערך, הלך המתלונן ברחוב וחיפש את אמו, תוך שהוא קורא לה. באותה עת, הגיעו הנאשמים אל המקום, ונאשם 1 הבחין במתלונן ושמע אותו קורא לאמו. בשלב זה, ניגש נאשם 1 למתלונן ושאל אותו בטון תקיף: "למה אתה צועק?". המתלונן השיב לו: "מה אכפת לך?", ובתגובה, הצמיד נאשם 1 את מצחו לפניו של המתלונן. כתגובה לכך, דחף המתלונן באמצעות ידיו את נאשם 1 לאחור והרחיק אותו ממנו. בהמשך לכך, תקף נאשם 1 את המתלונן באגרופים שהיכה בפניו, והמתלונן נפל ארצה. אז, המשיך נאשם 1 והיכה מכת אגרוף בפניו. בשלב זה, בעוד המתלונן שרוע על המדרכה, הצטרף נאשם 2 למעשים – הוא אחז בגופו של נאשם 1, ונאשם 1 דרך בחוזקה על פניו של המתלונן, פעמיים; נאשם 2 דרך גם הוא בחוזקה על פניו של המתלונן, פעם אחת. מיד לאחר מכן, נמלטו השניים מהמקום באמצעות רכב, בעוד שהמתלונן נותר שרוע על המדרכה.

כתוצאה מהמעשים, איבד המתלונן את הכרתו, ונגרמו לו פציעות וחבלות חמורות, כמפורט להלן: שברים קטנים בסינוס מקסילרי עם תזוזה מינימלית, חתך חודר בשפה תחתונה וברירית הפה, דימום בחניכיים, רגישות ואי-יציבות בשיניים. צוין, כי המתלונן הובהל לבית-חולים "העמק" בעפולה, לצורך קבלת טיפול רפואי, שם נתפר חלל הפה שלו.

עמוד 1 מתוך 12

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 25-01-3826 מדינת ישראל נ' אגבאריה ואח'

תסקיר שירות המבחן – נאשם 1 (תסקיר מיום 13.7.25)

ממנו עולה, כי הנאשם בן 21, מאורס לבת-זוגו ונמצא במעצר בית מלא בבית הוריו. צוין, כי הנאשם אינו עובד בשל תנאי מעצרו; עוד צוין, כי קיימת לחובתו הרשעה אחת בעבירות סחיטה באיומים, משנת 2022, בגינה נגזר עליו עונש מאסר על-תנאי; הנאשם מסר, כי לא התקיימה בינו לבין המתלונן היכרות קודמת, וכי ברקע הדברים ניצב יחס פסול, לשיטתו, של המתלונן כלפי אמו, ורצונו של הנאשם לגונן עליה. לטענתו, הפעיל כוח כתגובה לאלימות שחווה מצד המתלונן. עוד מסר, כי הוא מכיר בבעייתיות שבהתנהגותו ומצר על ביצועה של העבירה. הנאשם הדגיש, כי מעשיו נבעו מתוך שיקול-דעת לקוי ומתוך אימפולסיביות. צוין, כי הנאשם הביע אמפתיה כלפי מצבו של המתלונן. עוד צוין, כי נערכה פגישת פיוס ("סולחה") בין משפחתו של הנאשם לבין משפחתו של המתלונן; פורט, כי הנאשם זיהה נזקקות טיפולית בתחום האלימות, והביע רצון להשתלב במערך הטיפול של שירות המבחן, על מנת לקבל כלים שיסייעו לו בעתיד בהתמודדות עם קונפליקטים. עוד פורטו, גורמי הסיכון לעבריינות וגורמי הסיכוי לשיקום, בעניינו של הנאשם. שירות המבחן העריך, כי נשקפת מהנאשם מסוכנות ברמה בינונית-גבוהה להישנותה של התנהגות אלימה בעתיד, בדרגת חומרה בינונית. יחד עם זאת, התרשם שירות המבחן כי מדובר בצעיר אשר מכיר בהתנהגותו פורצת הגבולות, במי שמגלה מוטיבציה לטיפול בדפוסיו, והוא בעל שאיפות לנהל אורח חיים נורמטיבי (הקמת משפחה והתפתחות תעסוקתית). בסיכומו של דבר, המליץ שירות המבחן על הטלת עונש מאסר שיכול וירוצה בדרך של עבודת שירות, לצד הטלת צו מבחן למשך 18 חודשים.

תסקיר שירות המבחן – נאשם 2 (תסקיר מיום 14.7.25)

ממנו עולה, כי הנאשם בן 22, מאורס לבת-זוגו ונמצא במעצר בית מלא בבית הוריו. צוין, כי טרם מעצרו, עבד הנאשם כשכיר בתחום המשלוחים, למשך מספר חודשים; עוד צוין, כי זקופה לחובתו הרשעה אחת בעבירות סחיטה באיומים, משנת 2022, בגינה נגזר עליו עונש מאסר על-תנאי; הנאשם תיאר קשר חברי ארוך טווח עם נאשם 1, ומסר, כי לא התקיימה בינו לבין המתלונן היכרות קודמת. עוד מסר, כי במהלך האירוע התפתח ריב אלים בין נאשם 1 לבין המתלונן, זאת לאחר שהמתלונן התייחס באופן משפיל ופוגעני כלפי אמו. הנאשם מסר בנוסף, כי מעשיו באירוע נבעו מתוך סערת רגשות, ומתוך קושי לנהוג באיפוק לנוכח מעורבותו של נאשם 1. הנאשם ציין, כי לא התכוון לפגוע במתלונן. כמו כן, הביע הנאשם חרטה וצער על ביצועה של העבירה, וגילה אמפתיה כלפי המתלונן; פורט, כי הנאשם מבין את חומרת מעשיו ונכון לשאת בתוצאות מעשיו הפסולים. כמו כן, צוין, כי הנאשם הביע נכונות להשתלב בטיפול ולבחון את התנהלותו עוברת החוק. עוד פורטו, גורמי הסיכון לעבריינות וגורמי הסיכוי לשיקום, בעניינו של הנאשם. שירות המבחן העריך, כי נשקפת מהנאשם מסוכנות ברמה נמוכה-בינונית להישנותה של התנהגות דומה בעתיד, בדרגת חומרה נמוכה-בינונית. יחד עם זאת, התרשם שירות המבחן כי מדובר בצעיר אשר ניהל אורח חיים יציב בתחומי חייו השונים, וכי יש ביכולתו להירתם להליך טיפולי, אשר יפחית את הסיכון הנשקף ממנו. לנוכח מסקנותיו, המליץ שירות המבחן על הטלת ענישה משולבת, אשר תיתן ביטוי לאפיק השיקומי שנפתח לנאשם. בסיכומו של דבר, המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן למשך 18 חודשים, על הטלת פיצויים כספיים לטובת המתלונן, ועל הטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות שייגזר ברף הנמוך (כענישה מוחשית).

עמוד 2 מתוך 12

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 25-01-3826 מדינת ישראל נ' אגבאריה ואח'

הראיות לעניין העונש

המאשימה

באת-כוחה המלומדת של המאשימה, עו"ד אביבית קבדה, הגישה לעיוני מספר מסמכים רלוונטיים: **תדפיס רישום פלילי ו-תדפיס רישום פלילי-תעבורתי** בעניינו של **נאשם 1** (סומנו **טעת/1**), מהם עולה, כי זקופה לחובתו של הנאשם הרשעה אחת קודמת, משנת 2022, בעבירות שעניינן סחיטה באיומים (שתי עבירות); זאת, לצד מספר הרשעות בעבירות תעבורה שונות.

תדפיס רישום פלילי ו-תדפיס רישום פלילי-תעבורתי בעניינו של **נאשם 2** (סומנו **טעת/2**), מהם עולה, כי זקופה לחובתו של הנאשם הרשעה אחת קודמת, משנת 2022, בעבירות שעניינן סחיטה באיומים (שתי עבירות); זאת, לצד מספר הרשעות בעבירות תעבורה שונות.

ההגנה

בא-כוחו המלומד של הנאשם, עו"ד עאדל בוראת, קרא לעדות כעד אופי מטעם ההגנה את המתלונן בתיק – רשיד ג'בארין; במסגרת עדותו, המתלונן סיפר כי הוא מתגורר ביישוב אום אל-פאחם, וכי הוא נעדר היכרות קודמת עם הנאשמים (עובר לאירוע). עוד תיאר, שהלך ברחוב בשוק, קרא לאמו ובחור אשר עמד ליד הרכב פנה אליו ושאל אותו למה הוא צועק. עוד תיאר, שדחף את הבחור.

לאחר שנשמעו הערות באי-כוח הצדדים – המשיך העד לספר, כי הנאשמים באו אליו הביתה אחרי אותו מקרה והתנצלו בפניו. עוד ציין, כי הנאשמים שילמו לו פיצויים בסך של 30,000 ₪ [במסגרת הסכם "סולחה" שנחתם בין הצדדים]. עוד תיאר, שמאז אותו אירוע הם הפכו לחברים ושהוא גם השתתף בחתונתו של נאשם 1. לעניין החבלות שנגרמו לו, פירט העד, כי נגרמו לו שטפי דם בצד שמאל של הפנים, ליד הלסת, כתוצאה מהמכות שספג. הוא ציין, כי הוכה וכי נפל לרצפה. עוד ציין, כי שהה למשך כשעה-שעתיים בבית-חולים, עד לשחרורו.

הטיעונים לעניין העונש

המאשימה

מטעמה של המאשימה, הוגשו טיעונים כתובים לעניין עונשם של הנאשמים (סומנו **טעת/3**), עליהם הוסיפה הפרקליטה בעל-פה, במסגרת הדיון.

בטיעוניה, עמדה המאשימה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוען של העבירות: שלמות גופו של האדם, כבודו שלווה נפשו וביטחונו האישי. המאשימה עמדה על כך, שראוי להעביר מסר מרתיע כנגד אלה אשר בוחרים בדרך האלימות לצורך פתרון סכסוכים.

כמו כן, עמדה המאשימה על הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות: חלקם היחסי של הנאשמים בביצוע העבירות, כאשר נאשם 1 הוא בבחינת מבצע ראשי, ונאשם 2 הוא בבחינת "מסייע אקטיבי" (מסייע שחלקו משמעותי). נטען בעניין זה, כי נאשם 2 אינו בבחינת "מסייע רגיל" לנאשם 1, לנוכח העובדה שנקט גם הוא, אלימות פיזית ואקטיבית כלפי המתלונן, זאת בעת שהאחרון שכב שרוע על המדרכה; הנזק החמור שנגרם למתלונן כתוצאה מביצוען של העבירות (אשר פורט בכתב-האישום המתוקן); הסיבות שהביאו את הנאשמים לביצוע העבירות, והעובדה כי מדובר באירוע ספונטני אשר החל עם

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 25-01-3826 מדינת ישראל נ' אגבאריה ואח'

פנייתו של נאשם 1 למתלונן (אירוע שנמשך לזמן קצר); יכולתם של הנאשמים להבין את הפסול במעשיהם, את חומרתם ואת השלכותיהם, וכן להימנע מעשייתם; באת-כוח המאשימה עמדה על כך, שעדותו של המתלונן כיום (כעד מטעמו של הנאשם) צריכה להילקח בעירבון מוגבל, זאת לאור החשש עליו הצביעה, כי קיים ספק בדבר כנות הדברים שמסר, בין היתר, לנוכח הסכס "סולחה" שנחתם בינו לבין הנאשמים ולנוכח קבלת כספי הפיצויים מהם. הודגש בעניין זה, כי המתלונן מסר כעת גרסה שונה מזו אשר הציג במשטרה, ולכן קיים חשש ממשי כי הדברים נאמרו שלא מתוך רצונו החופשי.

המאשימה בטיעוניה, ציינה פסיקה המתאימה לשיטתה לנסיבות המקרה, ועתרה לקביעת מתחמי העונש הבאים:

בעניינו של **נאשם 1**, עתרה לשרטט מתחם עונש שנע בין 18 – 48 חודשי מאסר בפועל;

בעניינו של **נאשם 2**, עתרה לשרטט מתחם עונש שנע בין 12 – 30 חודשי מאסר בפועל.

בנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ציינה המאשימה, את הודאתם המהירה של הנאשמים בעובדות כתב-האישום המתוקן, ואת החיסכון בזמן השיפוטי היקר; את עברם הפלילי הקודם (המפורט לעיל); את תסקירי שירות המבחן שנערכו בעניינם ואת ההמלצות שניתנו במסגרתם. התבקשתי, לדחות את המלצות שירות המבחן בדבר עונשם של הנאשמים. נטען, כי הנאשמים לא הצביעו על סיכויי שיקום בעניינם. עוד נטען, כי אין מתקיימות בעניינם של הנאשמים נסיבות המצדיקות חריגה לקולה ממתחם העונש ההולם; הודגש, כי הנאשמים אינם סובלים מלקויות כלשהן ואינם קרובים לסייג לאחרייות פלילית.

נוכח המפורט לעיל, ביקשה המאשימה למקם את עונשם של הנאשמים ברף האמצעי של המתחמים אשר הציעה.

כמו כן, ביקשה המאשימה שיוטלו, על כל אחד מהנאשמים, העונשים הבאים: עונש מאסר על-תנאי, פיצויים לטובת נפגע העבירה, וקנס.

ההגנה

טיעוני ההגנה לעניין העונש הושמעו על-ידי הסגור בעל-פה, במסגרת הדיון; לעניין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, טען הסגור, כי מי שנקט לראשונה באלימות פיזית, היה דווקא המתלונן, כאשר דחה את נאשם 1 [הופנית בעניין זה, לסרטון מיום האירוע]; הודגש, כי לא התקיימה בין הנאשמים לבין המתלונן היכרות קודמת, וכי ההתפתחות של הדברים נעשתה באופן ספונטני; עוד הודגש, כי לאחר תיקון כתב-האישום, סעיף העבירה שמיוחס לנאשם 1 הוא הסעיף שעניינו חבלה חמורה, וכי סעיף זה פחות בחומרתו בהשוואה לסעיף המקורי שיוחס לנאשם 1. בעניינו של נאשם 2 הודגש, כי מדובר במי שמיוחסת לו עבירת סיוע בלבד.

במסגרת טיעוניה, הגיש הסגור פסיקה המתאימה לשיטתו לנסיבות המקרה, וכן עמד עליה בהרחבה (במסגרת הדיון); הופנית, לפסיקה אשר עוסקת במקרי אלימות, בהם נגרמה פגיעה פיזית חמורה למתלונן, אך עם זאת, הוטלו בגינם עונשים מקלים, בדמות שלי"צ או מאסר בעבודת שירות.

בנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ציין הסגור, כי הנאשמים הודו במעשים בהזדמנות הראשונה, ובכך ייתרו את העדתם של העדים בתיק, וחסכו מזמנו היקר של בית-המשפט; הודגש, כי

עמוד 4 מתוך 12

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 25-01-3826 מדינת ישראל נ' אגבאריה ואח'

מדובר בנאשמים אשר נטלו אחריות על מעשיהם, ואף ערכו הסכם פיוס עם המתלונן [שבמסגרתו שילמו לו פיצויים בסך של 30,000 ₪]; פורטו נסיבות חייהם של הנאשמים והעובדה כי מדובר בנאשמים צעירים, המצויים בשנות ה-20 לחייהם. בעניינו של נאשם 1 צוין, כי הוא נשוי כיום וכי הוא צפוי להפוך לאבא בקרוב; הופנית לתסקירי שירות המבחן שנערכו בעניינם של הנאשמים ולאמור בהם, בדגש על כך, שמדובר בתסקירים חיוביים.

צוין, כי הנאשמים היו עצורים תחילה במעצר של ממש מיום 19.12.24, ולמשך תקופה קצרה, עד אשר הועברו למעצר בדרך של איזוק אלקטרוני. עוד צוין, כי ביום 20.3.25 הוסר מהם האיזוק האלקטרוני והם הועברו לשהות בתנאי מעצר-בית מלא, שבהמשך הומר למעצר-בית לילי על מנת לאפשר להם יציאה לעבודה. הודגש, כי הנאשמים עובדים למחייתם, וכי במשך כל אותו הזמן לא נרשמה לחובתם כל הפרה.

נוכח התסקירים שהוגשו, התבקשתי לאמץ את המלצת שירות המבחן בעניינם, ולהקל בעונשם.

דבריהם של הנאשמים

הנאשם 1: פנה לבית-המשפט והביע חרטה על מעשיו. הוא מסר, כי לא הייתה בכוונתם של הנאשמים שהאירוע יתפתח לכדי המעשים המיוחסים להם, וכי הם מתחרטים על כך. הנאשם הדגיש, כי הסכסוך עם המתלונן נפתר בדרכי שלום. הוא ציין, כי הוא נשוי כיום, וכי צפוי להיולד לו ילד בעתיד הקרוב. הוא ציין בנוסף, כי הוא אינו מרוצה מהדרך שבה פעל באירוע.

הנאשם 2 פנה גם הוא לבית-המשפט והביע חרטה על מעשיו. הוא מסר, כי הוא מצטער על מה שאירע עם המתלונן. הוא הדגיש, כי הוא רואה כיום במתלונן מעין אח גדול. עוד הדגיש, כי נעשתה סלחה בין הצדדים ושכיום היחסים טובים.

דיון והכרעה

מעשיהם של הנאשמים חמורים. תקיפת אדם, תוך גרימת חבלה חמורה לגופו, מחייבת תגובה עונשית הולמת, שכן חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם כך, שנגע אלימות מסוג זה יפשה בה. לעניין זה, פיים הם הדברים שנכתבו ב-ע"פ 1985/18 **אביטן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 21.6.18), בפסקה 9:

"עבירות האלימות הן מהחמורות שבעבירות, פגיעתן קשה, והן מערערות את בטחונם האישי של אזרחי המדינה ותושביה..."

ככלל, בעת ביצוע מלאכת הענישה, העיקרון המנחה שנקבע במסגרת תורת הבניית שיקול-הדעת השיפוטי, הוא עקרון ההלימה: משמע, שימור יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג העונש המוטל עליו ומידתו. על מנת לשמר יחס זה, עובר לקביעת העונש יש לשרטט מתחם עונש הולם, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. מכאן, לאחר קביעת המתחם, וככל שבית-המשפט לא מצא לנכון לסטות הימנו מטעמים של שיקולי שיקום או של הגנה על הציבור, ייקבע העונש המתאים לנאשמים, בשים לב לנסיבותיהם האישיות ולנתונים נוספים, שאינם קשורים בביצוע העבירות.

עמוד 5 מתוך 12

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 25-01-3826 מדינת ישראל נ' אגבאריה ואח'

ברי, כיעסקינן ב-"אירוע אחד", אשר מאגד בתוכו שתי עבירות אלימות, אשר התרחשו כחלק ממסכת עובדתית אחת ובכפיפה; כאמור, מעשי האלימות בוצעו כולם כלפי המתלונן (כל נאשם על-פי חלקו), ובגינם נגרם למתלונן נזק גופני משמעותי, כמתואר בכתב-האישום המתוקן [לעניין מבחן 'הקשר ההדוק', ראו: ע"פ 4910/13 ג' אבר נ' מדינת ישראל, מפי כבי' השופטת ברק-ארז (ניתן ביום 29.10.14); ע"פ 9308/12 עיסא נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 30.7.15)]. משכך, ייקבע בעניינו של כל אחד מהנאשמים, מתחם עונש אחד הולם לכלל מעשיו באירוע, על-פי סעיף 40(א) לחוק העונשין. יודגש, כי בגזירת העונש יישמר היחס ההולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם, לבין תקופת המאסר שיהא עליו לרצות, בהתאם לסעיף 40(ג) לחוק.

ראשית, אדון בעניינו של נאשם 1 – כמבצע עיקרי:

אזכיר, כי נאשם זה הורשע בעבירה שעניינה חבלה חמורה (עבירה מושלמת), ומשכך הוא בבחינת מבצע ראשי.

מעשיו של נאשם 1, פגעו **בערכים המוגנים**, שעניינם: **שמירה על שלמות גופו של המתלונן, בריאותו, כבודו, ביטחונו האישי ושלוות חייו. מידת הפגיעה בערכים הללו גבוהה**, נוכח הפגיעה הפיזית שנגרמה למתלונן (אשר הצריכה התערבות רפואית).

לעניין **מדיניות הענישה הנוהגת** בעבירת חבלה חמורה – בניגוד לסעיף 333 לחוק העונשין, סקרת פסיקה רחבה שדנה בעבירה זו (עבירת אלימות במהותה); נמצאתי למד, כי מדיניות הענישה בעבירות אלימות היא מגוונת, ותלויה בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה. ראו בעניין זה, הדברים שנכתבו בע"פ 652/23 מחאג'נה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 24.4.23), בפסקה 10, לפסק-דינה של השופטת ע' ברון: *"...כידוע, לעבירות האלימות מופעים שונים, ובהתאם לכך מתחמי הענישה שמופיעים בפסיקה בגין עבירות אלו הם מגוונים; משום כך נקבע כי יש לבחון כל מקרה בהתאם לנסיבותיו המיוחדות, למידת הפגיעה ולנזק שנגרם (ע"פ 200/13 ברמן נ' מדינת ישראל (5.2.14)..."*

כך, למשל: רע"פ 3802/23 **הדר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 18.5.23) – במסגרתו דחה בית-המשפט העליון בקשת רשות ערעור, זאת לאחר שביט-המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם על חומרת עונשו. דובר בנאשם אשר הורשע בביט-משפט שלום, על סמך הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה שעניינה חבלה חמורה – בניגוד לסעיף 333 לחוק. באותו מקרה, ניגש המתלונן אל הנאשם במטרה להעיר לו על נהיגתו המסוכנת. הנאשם בתגובה, יצא מרכבו, בעט במתלונן והלם בראשו ובפניו באמצעות אגרופים. כתוצאה מכך, נגרמו למתלונן חבלת ראש, המטומה בעין ושברים בצלעות. **בית-משפט השלום קבע בעניינו מתחם עונש שנע בין 10 – 30 חודשי מאסר בפועל, וגזר עליו 12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. כאמור, הערעורים שהגיש הנאשם נדחו.**

ב-רע"פ 2298/20 **עזרא נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.4.20) – דחה בית-המשפט העליון בקשת רשות ערעור, זאת לאחר שביט-המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם על חומרת עונשו. דובר בנאשם אשר הורשע בביט-משפט שלום, בעבירת חבלה חמורה – בניגוד לסעיף 333 לחוק. באותו מקרה, ביקש המתלונן מעובדי עירייה לחדול מכריתת עצים ליד ביתו. בתגובה לכך, התקרב הנאשם אל המתלונן בצורה מאיימת, תפס בחולצתו של המתלונן והפיל אותו לרצפה. בעוד המתלונן על הרצפה, תקף אותו

עמוד 6 מתוך 12

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 25-01-3826 מדינת ישראל נ' אגבאריה ואח'

הנאשם בבעיטות ואגרופים. כתוצאה מהתקיפה, סבל המתלונן משברים בצלעותיו ומהמטומות בראשו, ונזקק לטיפול רפואי ולאשפוז. **בית-משפט השלום גזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. כאמור, הערעורים שהגיש הנאשם נדחו.**

במסגרתו של ע"פ (מחוזי מרכז) 32922-02-23 **דוידוב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 27.4.23) – דחה בית-המשפט המחוזי את ערעורו של נאשם, אשר הורשע בבית-משפט שלום, בעבירת חבלה חמורה – בניגוד לסעיף 333 לחוק. באותו מקרה, דובר על סכסוך בכביש שהתגלע בין הנאשם לבין המתלונן, בעת שנסעו כל אחד ברכבו. במהלך העימות בין השניים, המתלונן גידף את הנאשם, והנאשם בתגובה יצא מרכבו, ניגש אל המתלונן ותקף אותו במכות אגרופ לראשו ולאפו. בשלב זה, נפל המתלונן ארצה, והנאשם היכה את המתלונן פעם נוספת, במכת אגרופ לפניו. כתוצאה מהתקיפה, נגרמו למתלונן שבר באפו, נפחות בברך ושריטות בידיו. **בית-משפט קמא קבע בעניינו של הנאשם מתחם עונש שנע בין 10 – 24 חודשי מאסר בפועל, וגזר עליו 12 חודשים, לצד עונשים נלווים. הערעור כאמור, נדחה.**

במסגרתו של ע"פ (מחוזי מרכז) 47734-01-17 **שרעבי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 16.5.17) – דחה בית-המשפט המחוזי את ערעורו של נאשם, אשר הורשע בבית-משפט שלום, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של חבלה חמורה – בניגוד לסעיף 333 לחוק. באותו מקרה, הכה הנאשם את המתלונן בפניו, בעקבות סכסוך על זכות שימוש בדרך. בשל כך, גרם הנאשם למתלונן לשבר באפו. **בית-משפט קמא הטיל על הנאשם עונש מאסר לתקופה של 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי ולצד פיצויים כספיים לטובת המתלונן בסך של 7,500 ₪. הערעור כאמור, נדחה.**

ראו גם, מקרים דומים נוספים מתוך הפסיקה: ת"פ (מחוזי חיפה) 18501-02-24 **מדינת ישראל נ' גולן** (ניתן ביום 24.3.25) – במסגרתו נקבע מתחם עונש שנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, והושתו על הנאשם 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל; ת"פ (שלום ת"א) 15205-09-23 **מדינת ישראל נ' מינגוב** (ניתן ביום 27.4.25) – במסגרתו נקבע מתחם עונש שנע בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל, והושתו על הנאשם 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל; ת"פ (שלום נתניה) 52447-10-21 **מדינת ישראל נ' דרעי** (ניתן ביום 21.5.23) – במסגרתו נקבע מתחם עונש שנע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות ל-14 חודשי מאסר בפועל, והושתו על הנאשם 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

כמו כן, על מנת לשרטט את מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם, עיינתי בנוסף, בפסיקה רחבה אשר עוסקת בעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות – בניגוד לסעיפים 333 ו-335(א) לחוק [עבירה חמורה יותר במדרג עבירות האלימות]; יצוין, כי עבירה זו, מורכבת מהעבירה בה עסקינן (חבלה חמורה), בצירוף נסיבות מסוימות, אשר משוות לה חומרה רבה יותר. עבירה זו מיוחסת, בין היתר, בנסיבות בהן בוצעו מעשי האלימות בשניים או יותר, בדומה למקרה שלפנינו [שאז ההעמדה לדין היא לפי סעיף 335(א)(2) לחוק]. ראו למשל, המקרים הבאים:

ע"פ 4678/18 **אנופרייב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 23.1.19) – במסגרתו נדחה ערעורו של נאשם אשר הושתו עליו 9 חודשי מאסר בפועל; ת"פ (מחוזי ב"ש) 11408-02-22 **מדינת ישראל נ' פרגין** (ניתן ביום 11.1.24) – במסגרתו הושתו על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות; ת"פ (מחוזי ב"ש) 34573-02-20 **מדינת ישראל נ' בקלה** (ניתן ביום 5.8.21) – במסגרתו, הושתו על נאשם אחד 20 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם השני הושתו 15 חודשי מאסר בפועל.

עמוד 7 מתוך 12

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 25-01-3826 מדינת ישראל נ' אגבאריה ואח'

בבואי לגבש את מתחם העונש ההולם, אתן את הדעת לאותן הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, זאת בהתאם לסעיף 40ט(א) לחוק העונשין:

הנאשם ביצע את העבירה כמבצע עיקרי, אך לא בלעדי; כמפורט, האירוע האלים פרץ ללא תכנון מקדים. **נאשם 1** היה מי שגרם להסלמה באירוע, והביאו לכלל עימות פיזי עם המתלונן; **נאשם 1** היווה הגורם הדומיננטי באירוע, והיה בעיקר, מי שתקף את המתלונן. כמו כן, **עוצמת התקיפה שמיוחסת לנאשם 1 הייתה משמעותית יותר**; כמפורט, נגרם למתלונן נזק פיזי משמעותי, כזה אשר הצריך את פינויו לשם קבלת טיפול רפואי בבית-חולים. יצוין, כי הנזק הצפוי היה גדול, לנוכח אופי התקיפה; הנאשם הבין את מעשיו, ואת הפסול בהם; הנאשם יכול היה, וצריך היה, להימנע מעשיית המעשים.

לאור המקובץ, סבור אני כי יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 12 – 30 חודשי מאסר בפועל, זאת לצד עונשים נלווים.

משנקבע מתחם הענישה, בשלה השעה להגדיר את העונש המדויק שיוצב בתוככי מתחם הענישה, תוך התחשבות באותן נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, זאת לפי סעיף 40 יא לחוק העונשין:

לזכותו של הנאשם ייאמר כי הוא נטל אחריות על מעשיו, והתנצל עליהם; יש לזקוף לזכותו את החיסכון בזמן השיפוטי היקר, הנגזר מהודאתו וההגעה להסדר הטיעון; כאמור, **לנאשם עבר פלילי קודם, שאינו מכביד; יצוין, כי נאשם 1** היה עצור תחילה במעצר ממשי, מיום 19.12.24 ועד ליום 4.2.25, אז הועבר למעצר בדרך של איזוק אלקטרוני ופיקוח על-ידי מפקחים. ביום 20.3.25 הוסר ממנו האיזוק האלקטרוני והוא הועבר למעצר-בית מלא (בהמשך, הועבר למעצר-בית לילי, בו הוא שוהה כיום); מדובר בנאשם, אשר הביע רצונו ונכונותו לנהל בעתיד אורח חיים יציב. כאמור, הנאשם הוא איש משפחה ונוהג לעבוד למחייתו באופן סדיר; כאמור, נערך בין הנאשמים לבין המתלונן הסכם "סולחה", במסגרתו פיצו הנאשמים את המתלונן ב-30,000 ש"ח, דבר אשר נזקף כנסיבה לקולה בעניינו [ראו בעניין זה: ע"פ 2888/15 ח'דיירי נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (ניתן ביום 16.12.28)]. כמו כן, לא נעלמה מעיניי, עדותו של המתלונן בפניי; כמפורט, התסקיר שניתן בעניינו של **נאשם 1** המליץ הטלת עונש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות, לצד הטלת צו מבחן למשך 18 חודשים (במסגרתו של שירות המבחן).

בעת בחינת העונש שייגזר על נאשם 1 לקחתי בחשבון, בין היתר, את המלצת שירות המבחן ואת המידע העולה ממנו; אזכיר, כי המלצה שניתנת על ידי שירות המבחן היא בגדר המלצה בלבד, לאור העובדה ששיקולי הענישה שעל בית-המשפט לשקול הינם רחבים יותר וכוללים שיקולים נוספים [ראו: רע"פ 4473/24 גגנידזה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 30.5.24), פסקה 11 להחלטתו של כב' השופט ח' כבוב].

נוכח האמור, בחנתי את עתירתה של ההגנה לאמץ את המלצת שירות המבחן:

כזכור, בהתאם לסעיף 40ד(א) לחוק העונשין, רשאי בית-המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם שקבע, אם מצא כי הנאשם "השתקם" או כי "יש סיכוי של ממש שישתקם". כמו כן, בהתאם ל-ע"פ 6637-17 **קרנדל נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 18.4.18) – יש ליישם סעיף זה בזירות, אך עם זאת, יש לתת לו משמעות מעשית. עוד נקבע, כי על מנת לעמוד בתנאי שמציב הסעיף, על הנאשם להציג עובדות וראיות

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 25-01-3826 מדינת ישראל נ' אגבאריה ואח'

לסיכויי השיקום, להבדיל מטענות בעלמא. את התשתית העובדתית להוכחת סיכויי השיקום ניתן לגבש באמצעים ראיתיים שונים, ובראשם תסקיר שירות המבחן. עוד נקבע, כי ככל שקיים חשש לפיו הטלת מאסר בפועל על הנאשם עשויה לאיין את התהליך השיקומי בו הוא מצוי או לפגוע בו באופן ניכר, יש להעדיף את שיקולי השיקום על פני השיקולים האחרים העומדים בבסיס הענישה [ע"פ 7555/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (ניתן ביום 10.6.15)]. יצוין, כי לנוכח הלכות אלה, בית-המשפט העליון סטה לא אחת ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום [ראו למשל: ע"פ 3381/16 אלקרינאו נ' מדינת ישראל (10.7.2016)]; ע"פ 779/15 פלוני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 12.4.15); ע"פ 4609/14 צורדקר בסט נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 1.3.15); ע"פ 1903/13 עיאשה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 14.7.13)].

וכעת, מן הכלל אל הפרט – התסקיר בעניינו של נאשם 1 הוא חיובי במהותו, כזה אשר מעיד על חרטה כנה, על ניהול אורח חיים תפקודי, ומעיד על רצון לעבור הליך טיפולי-שיקומי במטרה לחזור למוטב; כאמור, הנאשם פיצה את המתלונן מכספו; הנאשם היה עצור באופן ממשי למשך תקופה בת חודש וחצי, וכן היה עצור באיזוק למשך מספר חודשים; הנאשם משוחרר כיום למעצר בית לילי; אזכיר בנוסף, כי העבירה בה הורשע הנאשם אינה בעלת "חומרה יתירה" [ראו בעניין זה סעיף 40(ב) לחוק]; **כפועל יוצא מכך, מצאתי לנכון לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם שקבעתי לעיל, תוך סטייה שאינה ניכרת מהרף התחתון של המתחם.**

בנסיבות אלה, ביקשתי מהגורם הממונה על עבודת השירות לבחון, התאמתו של נאשם 1 לריצוי עונשו בדרך זו: ביום 9.3.26 התקבלה חוות-הדעת הממונה ולפיה נאשם 1 אינו מתאים לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, כאשר הטעם לכך נעוץ במידע מודיעיני. לאור זאת, הוריתי על קיומו של דיון חסוי בפניי, בהשתתפות נציגי מודיעין מטעם משטרת ישראל; יצוין, כי לנוכח מצב החירום ששרר אותה עת במדינה (בשל מבצע "שאגת הארי"), הדיון נדחה מעת לעת, והתקיים לבסוף ביום 31.3.26; בדיון שהתקיים ביום 31.3.26, הובהר לי, כי נאשם 1 אינו מתאים לריצוי עונשו בדרך של עבודות שירות כלל וכלל, לנוכח אותו מידע חסוי, אשר הוצג לפניי. **לנוכח המידע שהובא בפניי, השתכנעתי, כי לא ניתן בנסיבות המקרה דכאן להורות בעניינו של נאשם 1 על עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.**

לאחר ששקלתי את כל השיקולים הרלוונטיים לכך, מצאתי להטיל על נאשם 1, עונשים כדלקמן:

- (א) 9 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.
 - (ב) 10 חודשי מאסר על-תנאי, שלא יעבור במשך שלוש שנים, עבירת אלימות מסוג פשע.
 - (ג) 6 חודשי מאסר על-תנאי, שלא יעבור במשך שלוש שנים, עבירת אלימות מסוג עוון.
 - (ד) פיצויים למתלונן בסך של 4,000 ₪.
- הפיצויים ישולמו ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל ביום 1.7.26 ויועברו לנפגע העבירה לפי פרטים עדכניים שיימסרו בידי המאשימה למזכירות.
- אי-תשלום אחד מן התשלומים במועד יעמיד את יתרת הפיצוי לפירעון מידי.

עמוד 9 מתוך 12

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 25-01-3826 מדינת ישראל נ' אגבאריה ואח'

כעת, אפנה לדון בעניינו של נאשם 2:

אזכיר, כי **נאשם 2** הורשע בעבירת סיוע לחבלה חמורה (כמסייע לנאשם 1), ומשכך הוא בבחינת מבצע משני.

בבחינת הערכים המוגנים שנפגעו, הרי שמדובר בערכים זהים לאלו אשר פורטו בעניינו של נאשם 1; יחד עם זאת, מכיוון שנאשם זה הורשע בעבירת סיוע בלבד, הרי שהפגיעה בערכים המוגנים הינה פחותה באופן מהותי, מזו של נאשם 1.

בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת, אפנה את הקורא לפסיקה שפורטה בהרחבה לעיל, בעניינו של נאשם 1. עוד בעניין מדיניות הענישה הנוהגת, אציין את סעיף 32 לחוק העונשין, לפיו עונשו של "מסייע" הוא מחציתו של העונש אשר מוטל על המבצע העיקרי. אי-לכך, עונשו של נאשם 2 ייגזר, בין היתר, מהעונש המוטל על נאשם 1 (ראו לעיל).

בנוסף לכך, אציין מקרים מתוך הפסיקה בהם הורשעו נאשמים בעבירת סיוע לחבלה חמורה: ת"פ (שלום נצרת) 23-06-54436 מדינת ישראל נ' זרעני (ניתן ביום 15.1.25) – במסגרתו הורשע הנאשם (שמספרו בתיק 1) בעבירת סיוע לחבלה חמורה בניגוד לסעיפים 333 ו-31 לחוק. בית-המשפט קבע בעניינו מתחם עונש שנע בין 5 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד מאסרים מותנים, צו מבחן ופיצויים כספיים לטובת המתלונן.

ת"פ (מחוזי מרכז) 17-05-350 מדינת ישראל נ' אלקרם (ניתן ביום 13.5.19) – במסגרתו הורשע הנאשם (שמספרו בתיק 2) בעבירת סיוע לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות [העבירה החמורה יותר], בניגוד לסעיפים 333 ו-335(א)(2) לחוק ובצירוף סעיף 31 לחוק. בית-המשפט קבע בעניינו מתחם עונש שנע בין 4 ל-18 חודשי מאסר בפועל, וגזר עליו 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד מאסרים מותנים, צו מבחן ופיצויים כספיים לטובת המתלונן.

בשלב זה, אתן את הדעת לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בהתאם לסעיף 40ט(א) לחוק העונשין: כאמור, **נאשם 2** ביצע את העבירה כ"מסייע", ומטבע הדברים, הוא מוחזק כמי שמצוי במעגל החיצוני של עבירת החבלה החמורה; כאמור, האירוע האלים פרץ ללא תכנון מקדים; כפי שציינתי לעיל, נאשם 1 היה "הרוח החיה" מאחורי המעשים. עם זאת, **נאשם 2** בחר להצטרף למעשיו של נאשם 1 ולתמוך בהם, ואף נטל חלק אקטיבי בביצועם של מעשי האלימות (בכך שדרך על פניו של המתלונן בחוזקה). מכאן כי מדובר בסיוע שאינו ברף הנמוך; כאמור, נגרם למתלונן נזק פיזי משמעותי, אשר הצריך את פינויו לשם קבלת טיפול רפואי. כפי שהדגשתי, הנזק הצפוי היה גדול, לנוכח אופי התקיפה; הנאשם הבין את מעשיו, ואת הפסול בהם; הנאשם יכול היה, וצריך היה, להימנע מעשיית המעשים.

לאור המקובץ, סבור אני כי יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 9 – 18 חודשי מאסר בפועל, זאת לצד עונשים נלווים.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 25-01-3826 מדינת ישראל נ' אגבאריה ואח'

משנקבע מתחם הענישה – אבחן את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40 לא לחוק העונשין, לצורך קביעת העונש המתאים לנאשם:

לזכותו של הנאשם ייאמר כי הוא נטל אחריות על מעשיו, והתנצל עליהם; יש לזקוף לזכותו את החיסכון בזמן השיפוטי היקר, הנגזר מהודאתו וההגעה להסדר הטיעון; כאמור, לנאשם עבר פלילי קודם, שאינו מכביד; יצוין, כי נאשם 2 היה עצור תחילה במעצר ממשי, מיום 19.12.24 ועד ליום 15.1.25, אז הועבר למעצר בדרך של איזוק אלקטרוני ופיקוח על-ידי מפקחים; ביום 20.3.25 הוסר ממנו האיזוק האלקטרוני והוא הועבר למעצר-בית מלא (בהמשך, הועבר למעצר-בית לילי); מדובר בנאשם אשר הביע נכונות לנהל בעתיד אורח חיים יציב ותקין; לקחתי בחשבון, גם את הסכם ה"סולחה" שנערך עם המתלונן, במסגרתו פיצו הנאשמים את המתלונן ב-30,000 ₪ [כאמור לעיל, מדובר בנסיבה לקולה הנזקפת לזכותו]. כמו כן, לא נעלמה מעיניי, עדותו של המתלונן בפניי; כמפורט, התסקיר שניתן בעניינו של נאשם 2 המליץ על פנייה לעבר אפיק שיקומי לנאשם, ועל הטלת צו מבחן למשך 18 חודשים במסגרתו, לצד ענישה מוחשית בדמות של מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות.

גם כאן, בהמשך לעתירת ההגנה ולנוכח המלצת שירות המבחן בעניינו של נאשם 2 – בחנתי את המקרה בראי המסגרת הנורמטיבית שעניינה חריגה לקולה ממתחם העונש ההולם שנקבע: בהתחשב, בחלקו של הנאשם במעשים (שהינו מופחת באופן משמעותי בהשוואה לנאשם 1); בהתחשב בהמלצת שירות המבחן על פסיעה לעבר הליך שיקומי, ולנוכח שיקולי השיקום המתקיימים בעניינו; בהתחשב בנסיבותיו האישיות אשר פורטו בהרחבה לעיל, ובעובדה כי הנאשם משוחרר כיום למעצר בית לילי; מצאתי (גם כאן) לנכון לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם שקבעתי לעיל.

יצוין, כי גם נאשם 2 הופנה לבחינת התאמתו לריצוי עונשו בעבודות שירות; וכי גם בעניינו של נאשם זה, התקבלה חוות-דעת מטעם הממונה על עבודות השירות, לפיה הוא אינו מתאים לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, כאשר הטעם לכך נעוץ במידע מודיעיני (בהתאם לחוות-הדעת מיום 26.2.26); לאור זאת, גם ביחס לנאשם זה, התקיים דיון במעמד נציגי המודיעין במשטרת ישראל – במסגרתו של הדיון מיום 31.3.26. אולם, במקרה של נאשם 2 נמסר לי כי קיימת אפשרות להורות בעניינו על הטלת מאסר לריצוי בדרך של עבודה, זאת בתנאי שיורחק מאזור הצפון. מכאן, המסקנה היא שניתן להורות בעניינו של נאשם 2 על עונש מאסר בעבודות שירות, באזור הדרום.

נוכח האמור, מצאתי במקור לנכון להימנע מהטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח. רגע לפני מתן גזר הדין, הודיע לי עורך דינו של הנאשם 2 כי הוא איננו מעוניין לרצות מאסר בדרך של עבודות שירות בתנאים שהוצעו לו ומעדיף לרצות עונש מאסר בכליאה. בנסיבות אלה, ומשהטלת מאסר בדרך של עבודת שירות תלויה בהסכמת הנאשם, מצאתי להטיל על נאשם 2, עונשים כדלקמן:

(א) 6 חודשי מאסר לנשיאה בפועל בניכוי ימי מעצרו.

(ב) 8 חודשי מאסר על-תנאי, שלא יעבור במשך שלוש שנים, עבירת אלימות מסוג פשע.

(ג) 4 חודשי מאסר על-תנאי, שלא יעבור במשך שלוש שנים, עבירת אלימות מסוג עוון.

(ד) פיצויים למתלונן בסך 2,000 ₪.

הפיצויים ישולמו ב-2 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל ביום 1.7.26 ויועברו לנפגע העבירה לפי פרטים עדכניים שיימסרו בידי המאשימה למזכירות.

עמוד 11 מתוך 12

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 3826-01-25 מדינת ישראל נ' אגבאריה ואח'

אי-תשלום אחד מן התשלומים במועד יעמיד את יתרת הפיצוי לפירעון מידי.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ז אייר תשפ"ו, 03 מאי 2026, במעמד הצדדים.

אבי לוי, נשיא